

Svätý Vincent Pallotti, kňaz, zakladateľ rehole pallotínov (1795 - 1850)

Pochádzal z Ríma, kde sa nar. 21. apr. 1795. V rodine dostal príkladnú kresťanskú výchovu. O otcovi a matke vyhlásil: "Pán mi dal svätých rodičov. Ako sa zodpoviem pred Bohom, ak som dobre nevyužil ich sväté ponaučenia?!"

Keď mu predčasne zomrela matka, žil spolu s otcom v rodičovskom dome. Po otcovej smrti žil u svojej tety, bývalej rehoľníčky, ktorá mala naňho vplyv bohumilým životom, aký viedla aj vo svete. Medzitým študoval na Rímskom kolégiu a potom na Rímskej univerzite filozofiu a teológiu. Dňa 16. mája 1818, teda vo veku 23 rokov bol vysvätený za kňaza.

Vincenta veľmi priťahoval apoštolát. V tom ho podporovalo priateľstvo s významnými rímskymi duchovnými, ako bol kardinál Carlo Odescalchi, farár Bernardino Fazzini a sv. Gašpar Del Bufalo. Za poslednými dvomi veľmi želel, keď zomreli krátko jeden po druhom koncom roku 1837.

Keďže pri štúdiu dosiahol veľmi dobré výsledky, už rok po kňazskej vysviacke mu zverili úrad "akademika dogmatickej fakulty a scholastiky", ktorý zastával v rokoch 1819-1829. Od r. 1827 bol trinásť rokov riadnym spovedníkom Rímskeho seminára.

Napriek týmto a iným povinnostiam sa venoval všestrannému apoštolátu. Zvlášť sa staral o potreby mládeže, chorých a väzňov, dával duchovné cvičenia a ľudové misie. Do apoštolátu sa usiloval zapojiť aj iných, duchovných i laikov. S týmto cieľom v r. 1834 založil s najbližšími spolupracovníkmi "Spoločnosť katolíckeho apoštolátu". V r. 1835 schválil toto združenie kardinál vikár Carlo Odescalchi a pápež Gregor XVI.

Najväčšia novota a zároveň najvážnejší dôvod pre nepochopenie Vincentovej idey bolo jeho úsilie zapojiť do apoštolátu laikov, mužov i ženy každého veku, povolania a spoločenského postavenia. Až s nimi mohla byť "Spoločnosť katolíckeho apoštolátu" naplno spoločnosťou "na prehĺbenie, rozšírenie a obranu nábožnosti a katolíckej viery". Keďže v rokoch 1833-36 bol spovedníkom "Urbanovho kolégia na šírenie viery", jeho ciele sa spájali so širším misionárskym zameraním.

No pre nezvyčajnosť novoty a pre odpor mnohých cirkevných predstaviteľov laické hnutie sa po počiatkových úspechoch veľmi nerozvinulo. Vincentove idey laického apoštolátu sa naširoko uplatnili až neskôr v hnutí katolíckej akcie.

Hlavným nositeľom a uskutočňovateľom Vincentových apoštolských plánov sa stalo kňazské spoločenstvo nazývané podľa zakladateľa palotíni. Vzniklo r. 1835 a v tom istom roku mu dal predbežné odobrenie pápež Gregor XVI. Definitívne ho schválil až 54 rokov po zakladateľovej smrti začiatkom roku 1904 pápež sv. Pius X.

Palotíni nie sú viazaní rehoľnými sľubmi, ale dočasným alebo trvalým príslubom poslušnosti, čistoty, chudoby a spoločného života. Klerici sa nemajú uchádzať o cirkevné hodnosti, ani ich nemajú bez osobitného dovolenia prijímať.

Palotíni sa venovali a dodnes sa venujú prevažne mimoriadnej pastoračnej činnosti: duchovným cvičeniam, ľudovým misiám, formácii kňazov, výchove mládeže a tlačovému apoštolátu. No viacerí pracujú aj v normálnej pastorácii, zvlášť v misiách. Z kruhov palotínov vyšli niektoré obnovné hnutia s mariánskou špiritualitou, ako napr. Schönstattské hnutie.

Pre starostlivosť o svoje rozsiahle dobročinné ustanovizne Vincent Pallotti založil ženskú Kongregáciu sestier katolíckeho apoštolátu. Ľudovo sa nazývajú palotínky. Vincent ich založil v r. 1843, predbežne ich odobril r. 1911 sv. Pius X., až ich napokon schválil Pius XI. v r. 1935. Spočiatku sa venovali čisto charitatívnej činnosti; neskôr sa ujali aj výchovy ženskej mládeže a pomoci kňazom v pastorácii.

Vincent Pallotti zomrel 22. januára 1850. Jeho zachované spisy prezrádzajú nielen starostlivosť o všeobecný apoštolát, ale aj hlbokú až mystickú duchovnosť poznačenú úctou k Najsvätejšej Trojici a k Panne Márii.

Pápež Pius XII. vyhlásil r. 1950 Vincenta Pallottiho za blahoslaveného a Ján XXIII. v januára 1963 za svätého.

Literatúra:

ONDRUŠ, R.: Blízki Bohu i ľuďom 4. Priatelia Dobrej knihy 1992